

Θέμα 15ο: Σάββατο 11 / Κυριακή 12 Φεβρουαρίου 2023

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ

(Διασκευή από: Πες μου κάτι μανούλα, Μαρίας Γουμενοπούλου)

Σε ένα μεγάλο σπίτι ζούσαν κάποτε τρία αδέρφια που έμοιαζαν πολύ μεταξύ τους γιατί ήταν τρίδυμα. Είχαν δηλαδή γεννηθεί την ίδια μέρα. Ο Γιάννης, ο Γιώργος και ο Κώστας. Δεν φτάνει που έμοιαζαν τόσο πολύ, η μητέρα τους τα έντυνε και με τα ίδια ρούχα κι έτσι έμοιαζαν πολύ περισσότερο. Όμως ο μπαμπάς δεν είχε την ίδια γνώμη.

- Σίγουρα μοιάζουν στο πρόσωπο, έλεγε, αλλά ο καθένας έχει τον δικό του χαρακτήρα.
- Και τι είναι ο χαρακτήρας; αναρωτιούνταν τα παιδιά...

Ήρθε όμως η στιγμή που το κατάλαβαν:

Ένα βράδυ ο πατέρας τους έφερε μια σακούλα καραμέλες. Αχ πώς τους άρεσαν οι καραμέλες! Φίλησαν τον μπαμπά τους χαρούμενα, κι εκείνος τους τις μοίρασε ακριβώς στα τρία. Ύστερα καθόταν και τους παρακολουθούσε.

Ο Γιάννης όρμησε αμέσως να τις φάει. Πριν καλά καλά φάει την πρώτη, έχωσε και τη δεύτερη στο στόμα κι ενώ τα μάγουλά του ήταν φουσκωμένα ξεκίνησε να ξετυλίγει και την επόμενη.

Ο Γιώργος μόλις τις πήρε στα χέρια του ξεχώρισε μία και πήγε να την δώσει στη μητέρα του.

Αν ρωτήσετε και για τον Κώστα, αυτός κοιτούσε τις καραμέλες του θυμωμένος. Οι πιο πολλές ήταν κόκκινες. Ενώ αυτός ήθελε από όλα τα χρώματα. Και κόκκινες, και πράσινες, και μπλε.

- Μα τι πειράζει; είπε η μαμά, αφού την ίδια γεύση έχουν όλες.
- Όχι, όχι, όχι! Αυτός ήταν πολύ θυμωμένος.
- Βλέπετε, είτε τότε ο πατέρας, ο καθένας έχει τον χαρακτήρα του.

Τα παιδιά εκείνο το βράδυ κατάλαβαν ότι χαρακτήρας είναι αυτό που είμαστε. Καμάρωσαν που ο καθένας είχε τον χαρακτήρα του και πήγαν να κοιμηθούν γιατί ήταν πολύ νυσταγμένα.

Μια άλλη μέρα όμως, έμαθαν και κάτι ακόμα πιο σημαντικό για τον χαρακτήρα τους:

Είχαν τα γενέθλιά τους και είχαν καλέσει κάποιους φίλους και συγγενείς στο σπίτι τους. Σε λίγο άρχισαν να καταφθάνουν οι επισκέπτες τους μαζί με τα δώρα. Οι περισσότεροι έφεραν τρία ίδια πράγματα: Τρεις μεγάλες σοκολάτες ο φίλος τους ο Άρης. Τρία αυτοκινητάκια η ξαδέρφη τους η Μαίρη. Τρία παραμύθια ο φίλος τους ο Αλέξης. Μα η φίλη τους η Δήμητρα τους έφερε ένα βιβλίο με cd. Μόνο ένα και για τους τρεις. Τι όμορφα τραγούδια που είχε. Η μητέρα το έβαλε να παίξει.

Μα όταν τελείωσε, ο Κώστας πήγε κοντά και είπε:

- Είναι δικό μου το cd εγώ θα το έχω.
- Όχι, είπε ο Γιάννης. Θα το έχουμε όλοι μαζί.
- Όχι, όχι, όχι! Θα είναι δικό μου.

Τότε μπήκε στη μέση ο Γιώργος:

- Το ίδιο κάνει, είπε στον Γιάννη. Όταν θα το βάζεις, θα το ακούμε όλοι.
- Μπράβο Γιώργο, είπαν όσοι ήταν μπροστά στη σκηνή. Έχεις πολύ καλό χαρακτήρα.

Τα παιδιά λοιπόν, εκείνο το βράδυ κατάλαβαν ότι ναι, έχει ο καθένας τον δικό του χαρακτήρα αλλά αυτό δεν είναι λόγος για να καμαρώνουμε.

Αυτό που πρέπει να κάνουν είναι να συναγωνίζονται ποιος θα έχει τον ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ! Ποιος δηλαδή θα δείχνει καλοσύνη, θα βοηθάει τους γονείς και τα αδέρφια του, θα μοιράζεται τα παιχνίδια με τους φίλους τους, δεν θα θυμώνει, δεν θα θέλει όλο ο ίδιος να νικάει... Θα δείχνει σε όλους ΑΓΑΠΗ!